

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ**ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ**

(Από τό περίφημο βιβλίο τοῦ συνοδεύσαντος τὸν "Οθωνα κατὰ τὴν κάθοδό του στὴν Ἑλλάδα Βαυαροῦ ἀξιωματικοῦ Χριστοφόρου Νέζερ

(Συνέχεια ἐτοῦ προγουμένου)
Φέδερ ὅμως δὲ ποιὸς ἦταν ἔξυπνος ἀνθρώπος, κατάλαβε πῶς ἄν τὸν παντρεύσαντα Μανιάτισσα θά ἐδημιουργοῦντο μήποι καὶ ἀντίζηλες ἐναντίον του, γιατὶ θά τὸν κατηγοροῦσαν πῶς ἥθελε νά γίνη ἀπόλυτος κύριος τῆς Μάνης;

Γιά νά μὴ χάσῃ, λοιπὸν τὴ δόξα του, ἀπεκάρησε τῆς ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας και ἁναγύρισε στὴν πατρίδα την τὴν Βαυαρία, δους ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ίος τὸν ἔκανε, ἐπειτ' ἀπὸ λίγο καιρό, στρατηγό.

Σὲ λίγη χρόνια, δὲ Λουδοβίκος ἔναστειλε στὴν Ἑλλάδα τὸν Φέδερ ὡς πρεσβευτή τῆς Βαυαρίας.

Στὰς Ἀθήνας, αἱ δοπῖαι είχαν γίνει πιὰ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, δὲ Φέδερ ἔγινε δεκτὸς μ' ἐνθουσιασμόν. Ἀλλὰ ἡ διαμονὴ του ἔκει ἦταν πολὺ σύντομη. Γιατὶ μόλις οἱ Μανιάτες ἔμαθαν ὅτι δὲ φίλος τους Φέδερ είχε ἔνανγυρίσει στὴν Ἑλλάδα, ὡς πρεσβευτής τῆς Βαυαρίας, τοῦ ἔτει τούτου ἔνα δόλοκληρο τάγμα καπετανέον γιά νά τοῦ ὑποβάλλῃ τὰ σέβη τους καὶ νά τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς τιμητικὴ φρουρά.

"Ολοὶ λοιπὸν αὐτοὶ οἱ καπετανέοι στρατοπέδευσαν μπρὸς στὴ Βασιρική πρεβειά και δὲν τὸ κουνούπιαν καθόλου ἀπὸ κεῖτον. Τὸ πρᾶγμα ὅμως φάνηκε ἔξαιρετικά σκανδαλώδες στὴ Βασιλισσα Ἄμαλλα, ἡ δοπία ἔνηργησε καταλλήλως στὴ Βασιρική κυβέρνησι και ἔτσι, μετὰ ὅχτω περίπου μῆνες, δὲ Φέδερ ἀνεκλήθη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

ΚΔ.

Ο ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ

Οι πολιτικοὶ ἀντίταποι τῆς ἀντίβασιλείας είχαν στὴν ὑπηρεσία τους διαφόρους ληστούσυμμορίας, τάξ δοπίας χρησιμοποιούσαν γιά νά δείχνουν τὴν ἀδυναμία τῆς κυβερνήσεως νά ἀποκαταστήσει τὴν τάξ στὴ χώρα και γιά νά την ἔξαναγκάζουν κάθε τόσο νά παρατείται.

"Ἐτοι η ἡστεία είχε ἀπέλασει τοὺς πλοκάμους τῆς σ' ὅλη τὴν χώρα, καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμα τὴν Πελοπόννησο και τὰς νῆσους. Ἡ περία είχε διάσαει ἥδη τοὺς κυβερνῶντας διτὶ δὲ τακτικὸς στρατὸς ἦταν ἀδυνατὸν νά τὰ βγάλῃ πέρα μὲν τοὺς ληστάς. Γ' αὐτὸς ἡ ἀντίβασιλεά διέταξε, κατὰ τὶς ἀρχές τοῦ θέρους τοῦ 1834, τοὺς ἀρχηγοὺς Χατζήχρηστο και Θεόδωρο Γρίβιτ, νά καταρτίσουν ἀπὸ ἔνα τάγμα παλληκαριῶν δὲ καθένας και, καταδιώκοντας τὸν λόγο τάσας μέχρι τῶν βουνῶν δους ὅπου είχαν τὰ καταφύγια τους, ν' ἀπαλλάξουν τὴν Πελοπόννησο ἀπὸ τὴν φοβερή αὐτὴν πληγήν.

"Ἐνοι ἕωρδο φυστανελλοφροὶ νέοι ἔσπευσαν νά καταταχθοῦν ἀμέσως στὰ τάγματα αὐτὰ κι' δὴν συμπλήρωσκεν ὃ ἀριμόδης τους, δὲ Γρίβας και Χατζήχρηστος μοιράστηκαν τὴν Πελοπόννησο: "Ο πρῶτος θά είχε ὡς περδίο δράσεως τὴ βόρειο Πελοπόννησον και δὲ δεύτερος τὴν Νότιο.

"Ο καθένας τους ἔκανε δὲ, τι τοῦ κατέβαινε στὸ κεφάλι, γιατὶ ἡ ἀντίζηλια τους δὲν τοὺς δῆψαν νά συνεργασθοῦν και ιὰ δράσουν ἀποτελεσματικώτερα.

Τὸ τάγμα μας τὸ δοπίο ἔμενε τότε στὰς Πάτρας, διεταχθῇ νά στελνεῖ ἔνα ἀπόστασμα στὸ Χατζήχρηστο, δὲ ποιὸς βρισκόταν στὴν Κοιλάδα τοῦ Ἀλφειοῦ, γιά νά τὸν βοηθήσῃ στὴν καταδίοι τῶν ληστῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ δοπίου ἀποσάματος αὐτοῦ, τὸ δοπίον ἀποτελείτο ἀπὸ ἑβδομήντα αὐτρες, δὲ ποιὸν ἀποτελείτο ἀπὸ τὸν Φέδερο, δηλαδὴ δύο περισσότεροι αὐτοὶ.

Ο Χατζήχρηστος μᾶς δέχτηκε φιλικῶτατα, ἀλλὰ μοῦ εἶπε τοι οἱ ἄνδρες μου ἐλάχιστα θά συνέβαλαν στὴν καταδίωξι τῶν ληστῶν, γιατὶ δὲν ἔκεραν οὔτε τὸν τόπο, οὔτε τοὺς ἀνθρώπους, οὔτε τὴν Ἑλληνικὴν χώρη.

"Χατζήχρηστος καταγόταν ἀπὸ τὴ Βουλγαρία κ' εἰχε κατεβῆ στὴν Ἑλλάδα μαζὶ μὲ διακόσια παλληκάρια, μόλις κηρύχτηκε ἡ ἐπανάσταση. Πολλοὶ Στερεολαδίτες είχαν κατατζῆθη στὸ τάγμα του πού πολέμησε πάντοτε ἡρωϊκά γιά τὴν Ἑλλάδα.

"Ήταν θανάρας ὑψηλός, εὔρωστος, σοβαρός, εὔπροστηγός, ἀλλὰ και πολὺ εὐερέθιστος. Ήταν πολὺ αὐστηρός στοὺς ὑφισταμένους του καὶ δὲν ἔνεγκαν ποτὲ καμιά ἀντίλογία στὶς διατάξεις του. "Ολοὶ ἔπειτε νά τὸν ὑπακούουν, ἀλλοιδῶς στὸν καταδικασμένον νά συντριβοῦν ἀπ' αὐτόν.

Δέκα ημέρες στὶς σειρά τὰ παλληκάρια τοῦ Χατζήχρηστου και οἱ ἄνδρες μου, μιὰ δύναμις ὀηλαδῆ ἔξακοσιων περίπολος στρατιωτῶν, βρισκόταν στρατοπέδευμένοι στὴν κοιλάδα τοῦ Αλφειοῦ, δέκαν ἔνα θιβέρδο ἐπεισδόιο ἀνάγκασε τὸ Χατζήχρηστο νά γίνη πιὸ προσεγκίκος στὶς κινήσεις του ἔναντιον τῶν ληστῶν.

Είχε διαλέξει δέκα ἀπὸ τὰ καλύτερα παλληκάρια του και τὰς διατάξεις νά ἔγκατασθαῦν σ' ἔνα ἑκκαθαίδιο τοῦ Προφήτη Ἡλία, ποὺ βρισκόταν στὴν κορυφὴ κάποιου βουνοῦ, στὸ τρίων τετράτων τῆς ώρας περίπου ἀπόσταση, ἀπὸ τὸ στρατόπεδο μας, γιατὶ ἀπὸ τὸ ὑψὸς ἔκεινο φανίσταν περίφημα ὀλόκληρη ἡ κοιλάδα τοῦ Ἀλφειοῦ.

Κάποιος δύμας φαίνεται ἐπρόδωσε τὴν παρουσία τῆς μικρῆς αὐτῆς φρουρᾶς στὸν Προφήτη Ἡλία στούς ληστάς, οἱ δοπίοι κάποια νύχτα, γλυστρῶντας ἀδρούβα ώς ἔκεινο περικύλωσαν τὴν ἑκκλησία, χωρὶς ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς τίποτε. Τὰ δέκα παλληκάρια μας, νομίζοντας πάντας ἡσαν οἰγουρά μέσα στὸ ἑκκλησάκι, κοινωνίουσαν βαθείᾳ, χωρὶς κανένας ἀπ' αὐτοὺς νά φυλάξῃ σκοπός.

Τότε οι λησταὶ μάζεψαν ξερά κλαδιά και ἔντα πρὸ τῆς μοναδικῆς πόρτας τοῦ παρεκλήσου και τοὺς ἔβαλαν φωτιάς ἡ δοπία δὲν ἀργησε νά φουντάση...

"Ετοι τὰ δυστυχισμένα ἔκεινα παλληκάρια μας, ἐπαθανάσιμες και κάρκαναν ἀπάνω στὸ θύρον "ους, χωρὶς νά σωθῇ κανένας ἀπ' αὐτούς.

"Εὐεῖς ἀπὸ τὸ στρατόπεδο εἶδαμε τὴ φωτιά και στελάμε ἔνα ἀπόστασμα στρατωτῶν στὸ βουνό. Ἀλλὰ δὲν τότε τὸ ἀπόστασμα ἔφθασε στὸν Προφήτη Ἡλία, ή καταστροφὴ είχε συντελεσθῇ πειά κ' οἱ λησταὶ είχαν γίνει ἀφανῖτοι!

"Ο Χατζήχρηστος είχε γίνει ἔξαλος ἀπ' τὴν δργὴ του. Περιφέροταν μαινούμενος κοντά μου και κάθε τόσο μοῦ ἔλεγε.

-- Κάποιος δίκος μου πρόδωσε τὰ δυστυχισμένα αὐτὸς παλληκάρια στοὺς ληστάς... Ἀλλοιδούν του δύμας δὲν τὸν ἀνακαλύψου.

Κ' ἐπειδὴ είχε ἀρκετοὺς παλληκάρους γιανωρίμους του στὶς ληστούσυμμορίες, ἐπλίζε δὲν τὸν πρόδωτον.

Τὴν ἐπομένην δὲ καπετάνιον Αάμπρος ἔνας ἀπὸ τοὺς ὑπαρχηγούς τοῦ Χατζήχρηστου, τὸν ἐπλησίους και τοῦ ἀνέφερε δὲν παλληκάρια είχαν γίνει ἀφανῖται τὸ στρατόπεδο κι' δὲν πιθανῶς είχαν λιποτακτήσει γιά νά πάνε νά ἐνωθοῦνται τὸν ληστά.

-- "Ας φύουν! "Ας πάνε στὸ διάβολο! τοῦ ἀπάντησε δὲ Χατζήχρηστος, και μέ τη στάση του έδειχνε, δὲν ιὸν ἐνδιέφερε καθόλου γιά τη λιποτακτή αὐτῆς. (Ἀκολουθεῖ)

